

Előfizetési árak:

Egész évre	12 ft
Félévre	6 "
Negyedévre	3 "
Egy órára	1 "
— Egyes szám 4 kr. —	

Kiadóhivatal:
Fleiss Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Uri-utca 276. sz.,
ahol az előfizetések és a lap
metszküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda:
Nagy-Becskerek,
Zápolya-utca 1-68 szám,
ahol a lap szerkesztéséről, illetve
minden közlemény intézendő.

Hirdetések
a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetés
irodáiban.

Megjelenik mindennap,
vasár- és ünnepnapok
kivételeivel.

Utopiák.

Nagybecskerek, augusztus 17.

(—s) Az a néhány oláh, szerb és tót ur, aki a nemzetiségi kongresszust, recte népgyűlést leginkább a saját szereplési kedvéért rendezte, az összehívó kiáltványban és a nem kevesebb, mint 21 pontba foglalt közös cselekvési programmban nem állította kifejezetten azt mondani, hogy a magyar nemzeti állam Utopia.

Ez az állítás valóban gyerekesen neveltséges, mert ezer esztendő történetét annak mindenféle eredményét egyszerűen letagadni, olyan bornirt fogás, amire józan és higgadt észszel nem, hanem legfeljebb éretlen észszel lehet jutni. Sőt ezek a jó urak tovább mennek és miután elvben — szerencsére csak elvben — tabularasa-t csináltak az ezer esztendő egységes magyar államból, helyébe nemzetiségek szerint tagolt megyékből álló országot akarnak állítani vagyis egy fin de siècle babyloni országot akarnak létrehozni.

Vajjon kik tehát az utopisták, mi magyaroké, vagy a nemzetiségi izgató urak? És ez annál rosszakarattabb és rosszhiszeműbb eljárás az agitátorok részéről, mert sehol a világon a különböző nemzetiségek oly méltányos és teljes jogegyenlőséget nem élveznek, mint Magyarországon. Németország és Oroszország bizony kiforgatja nyelvükből az idegen nemzetiségeket, nálunk meg a nemzetiségek nyelvüket egyházban és iskolában szabadon érvényesítik, s hogy ennek használatában és művelésében sohasem voltak gátlóva, annak szembeszökő bizonyítéka az a körülmény, hogy nemzetiségük ezer esztendőn keresztül el nem enyészett.

De ők mégis panasza mentek a külföld elé s azt hitték, hogy meg is fognak hallgattatni. Tavaly fölültek Hágában, az idén meg Brüsszelben még csufosabb kudarcot vallottak, mert rosszakaratukban ezuttal még tovább mentek és meg akarták akadályozni, hogy az interparlamentáris kongresszus a jövő évben Budapesten tartsa tanácskozásait. Szinleg persze Urechia ur és társai azt tüntették föl ellenzésük okául, mert itt állítólag nemzetiségek nyögnek elnyomva a magyar iga alatt, valósággal azonban attól féltek, hogy Budapest a kongresszus meg fog győződni az ő állításaik tulzattól, ferditett és hazug voltáról s akkor ők tönkre vannak téve.

Megfeszített törekvések azonban utopistikusoknak bizonyultak és a jövő évi budapesti kongresszus kétségkívül újabb diadala lesz hazánknak és újabb csufos kudarcza Urechiaéknak, akik arra a jogosulatlan lépésre ragadtatták magukat, hogy egy idegen állam belügyeibe illetéktelenül beleavatkozzanak, még pedig igaztalan eszközökkel.

HIREK.

Tájékoztató.

Augusztus 19. Városi közgyűlés.
Augusztus 20. Az ipartestület zászlószentelése.
Augusztus 21. Millenniumi végrehajtó b. ülés.
Augusztus 21. Megyei rendkívüli közgyűlés.

A gőzfürdő naponta reggeli 5 órától nyitva van; nők részére kedden és pénteken délután.
A Ganz-gyár építési irodája az uri-utczán, a Schubert házban van.

— A király születése napja. Holnap ünnepli az egész magyar nemzet ő felsége a király születése évfordulóját. E napon kunyhóból és palatéből gyaránt felhangzik a hozsanna a királyok királyához a legalkotmányosabb király életéért. Meltón ünnepli meg Nagybecskerek városa is e napot. — A rom. katolikus templomban 10 órakor lesz zenés mise, melyre a hivatalok fejei hivatalosak. — Az ág. h. ev. templomban 9 órakor tartja mindkét protestáns egyházközség hálaadó istentiszteletét. — Az izraeliták ma szombaton a szokásos isteni tisztelettel kapcsolatosan ünnepezték meg apostoli királyuk születése évfordulóját. Dr. Klein rabbi emelkedett szellemű és magyar beszédet mondott. Tekintettel az ideglenes imaház szűk voltára, e hálaadó istentiszteletre nem hívták meg a hivatalok fejeit.

— Eljegyzés. Dr. Pavlovics Momir szenttamási ügyvéd eljegyezte Mihajlovics Eufrozínát, Mihajlovics Milán nagybecskereki kereskedő bájos és művelt leányát.

A „TORONTÁL” TÁRSZÁJA.

Az ezredesné nagymama lesz.

Írta: Georges Duruy.

Rivalz ur és neje már három év óta házasságban voltak; de jobban szerették egymást, mint esküvőjük napján. Hogy a kölcsönös szerelem ne csökkenjen, annak csak egy módja van: a folyton gyarapodó szerelem. Mert arról nem lehet szó, hogy ugyanaz maradjon a szerelem a több havi együttlet után, mert a házasság szerelmének az a természete, hogy rögtön hanyatlak, a mint megszűnik erősödni.

Szépék és gazdagok voltak mind a ketten, Alfréd is, Róza is, sőt tökéletesen boldogok lettek volna, ha a „tartalékszoba” megkapta volna azt a lakóját, a kinek szánták, a mikor nászutójokról visszatérve elfoglalták Tronchte-utczai lakásukat.

De hiába! Bármilyen szívesen látták volna ama kis kék fehér fészek iránt érzett kölcsönös vonalmuk igazolását — mert előre eldöntötték már, hogy fia lesz az első, a ki ott lakni fog, — a tartalékszoba csak megmaradt tartalékszobának. És mindnyájan tudhatjuk, hogy milyen végtelenül szomorú dolog az, ha nem akar megjönni a kis madárka, mikor a fészek már készen áll.

Hasztalan mondták, hiszen még fiatalok, ráérnek — kivált mikor úgy sem vesztegetik az idejüket; vagy a mint az or os mondta, hogy nem kell ám szert bunak esni, a mire nem is lett volna kedve Rivalz urnak. Vannak ám igen kedves kis menyecskék, a kik öt-hat évig megvannak, bármennyire szeretnék tudni, hogy mi lesz, mi kedvesebb nekik, fiu e vagy leány? ... kétségkívül vannak, de az a „ba”, hogy nem egyedül ők türelmetlenkednek azért, hogy a várva-várt nem akar megérkezni. Alfréd napja, Laumiére asszony nagyon nyugtalankodott, hogy olyan sokáig várnak, mivel ő régen elhatározta már, hogy nagymama lesz.

Laumiére né egy dragonyos ezredes özvegye volt, jól megtermelt, erős asszony, piros arcu hölgy, akinek ajka felett pelyhedző bajusz árnya látszott. Kitűnő szívű, de csunya természetű, nyelven, nyakas asszony.

— Mikor én három éves asszony voltam — mondá egy ízben leányának, már volt egy dragonyosom, meg egy huszárom — így hívta két fiát, a kik szintén lovastisztek lettek, mint az apjuk — nem is számítva, hogy te már akkor utban voltál ... te csak lopod a napot, nincs gyermeked ...

Róza mentegődzött, hogy ő nem hibás, megvan a legjobb szándéka.

Az ezredesné pedig félbeszakította e titokzatos szavakkal:

— Lári-fári! Tudom már. Egy Laumiére-leány! Még csak az kellene. Hanem, tudod kedves leányom, férjed igen csinos ember, az bizonyos, csak hogy egy kisse ... na, nem tetszik nekem.

Nem beszélt többet erről aznap, hanem látszott az arczán, hogy fejét tőri valamiben. Ezentul, ha veje meglátogatta, folyvást fürkésző szemmel vizsgálta őt. Ugy tapasztalta, hogy kevés testgyakorlatot végez, kisse sápadt, csak a sovány marhaszeletet szereti, holott az ő dragonyos, meg a huszár fia megesznek egy egész ürteczombot. Ezek a megfigyelések nagyon aggasztók voltak eifőtte s most már nem hagyta békén a leányát, a ki nem értette kezdetben ezt a szörnyű nagy gondoskodást, meg kellett neki igérnie, hogy jobban vigyáz a férje egész ségére s vasat szedet vele. Egyenesen vérsze génynek jelentette ki vejét, bar hogy tiltakozott a leánya, hogy bizony nincs annak semmi baja. S midőn Róza védelmezni igyekezett Alfrédet a folytonos fagatás ellen, még jobban szeretve őt, jobban tudva, mint bárki anyja támadásainak igazságtalanságát; a haragos ezredesné öszszeveszett leányával.

Rivalz kezdetben nem igen hederített napasszonyának hóborijára. „Hadd mulasson boldogságával, — mondá filozófikusan Rózának. Az ő korában levő asszonyoknak csak kell vala mivel eltölteni az időt.” De mikor látta, hogy komoly harag készül az anya és leány közt, maga is aggódni kezdett.

— Kedves Rózám, szóló egy napon a feleségének, ez nem mehet így ... Az még meg járja, hogy én meg Laumiérené keshégyre megyünk ... Hanem azt már nem engedhetem meg, hogy miattam te rád haragudjék. Azt jól tudod, hogy nagyon szeretjük egymást. De tudod e azt, miképen szerezheted meg újra a ke-

gyét? Nagyon egyszerű a dolog. Szinleg összepörlünk; te elmész egyedül anyádhoz Fontaineblaubá, én meg egy ideig itt maradok Párisban. Három hét nem telik bele, hogy fog kérni: ne gyűlölj már annyira engemet. Ha fordul a szélkakas, rögtön izensz nekem; anyád majd gondoskodik hogy más valamit gyűlöljön helyettem s milder, a legjobban fog menni.

Róza azt felelte, hogy nagyon hosszú és fájdalmas idő lesz még pár nap is, nem hogy az a pár hét, mialatt nem láthatják egymást.

— Ej — válaszolt a férje, megsimogaván arczát — talán azt hiszed, hogy nekem nem lesz éppen olyan hosszú és fájdalmas? Hanem majd adunk mi légyottot tükör, irunk egymásnak poste restante, hogy semmit se sejtsenek a cselédek; egyszer-másszor titkon ebédelünk valamelyik vendéglőben ... miatunk a hogy lehet ...

A menyecske tapsolt és férje ura nyakába ugrott, mint a gyermek, különben is az volt. Valóban elragadó lesz; eselt szőni az urával, micsoda pompás álom! Végig játszani a titkos szerelem ármányoskodásait, izgalmait, rémtületeit, a nélkül, hogy később pirulnia kellene az elkövetett véték miatt! Kívánhatott-e valami vonzóbbat, mint a házasságtörésnek ezt a paródiáját?

Egy hét múlva egész szárazon azt mondtá Laumiérené leányának:

— Ma este Fontaineblaubá megyek. Nem hivlak, hogy jöjj velem, mert férjednek dolga van Párisban s tudom, hogy te nem válhatsz meg tőle.

Hogy milyen megvető hangon mondta ezt, elképzelheti, kinek anyósa van. A kinek meg nincs, lemondok arról, hogy megmagyarázzam neki.

Rivalzné nem felelt, hanem este, ugyanabban a perczben, melyben az édes anyja, ő is ott termett a lyoni pályaházban akkora podgyászszal, mintha az egész nyarat a falun akarta volna tölteni.

Utközben szomoruan sóhajtozott, a mi meglehetősen izgatta az ezredesné. Este, a levesnél említette a kis hamis, hogy nincs minden rendben a házukban, a caemegénél megvallotta, hogy összezördült Alfrédde, mikor pedig lefeküdni készültek, kérte, hogy hadd háljon a leánykori szobájában; mire anya hevesen megölelte, sze-

— „Átiratózó főispán.“ A „Budapesti Hírlap“ f. é. 221. számában megjelent közlemény „Átiratózó főispán“ alapul szolgált nekünk arra, hogy főispánunk Rónay Jenő urtól közelebbi tájékoztatást kérjünk. — Rónay főispán urat a „Budapesti Hírlap“ közleménye távolról sem érintette kellemetlenül, mert mint mondja, nem volt szándékában a titkolózás, hiszen válogatás nélkül és autografizált magán levelet intézett valamennyi főispánhoz. A főispán ur levele tisztán magán jellegű volt, abban a törvényhatóság örömről szó sincsen, de sőt mint a főispán ur mondja, az örömet tervezett nyilvánítása oly szűk keretű, hogy ő mint a bizottságnak tagja nem is egyeznék bele, hogy a hatalmas Torontái vármegye ily szűk korlátok között nyilatkozzék meg, ha a vármegye akar nyilatkozni, annak impozánsnak, nagyszabásúnak kell lenni, de ez idő szerint nincsen rá szükség, mert hiszen a törvényhatóság már előzetesen nyilatkozott. Külömben Rónay főispán irt a „Nemzet“ szerkesztőségének és megadta a kellő tájékoztatást, melyben egyuttal tiltakozik az ellen, hogy saját érzetének eredeti eszméjét, sugalmazás útján keletkeztetnek állítván, tőle elrabolni akarják.

— Uj uteza. Egyre növekedik a vasúti közlekedési hálózat erősödésével az aradéki-uton, mint a pályaudvartól a városba vezető uton is a forgalom, amelynek túltengését megapasztandó, egy új uteza rendezésének a szükségessége merült fel. Számos városi polgár holnap délután három órakor a németvárosi olvasó-kör helyiségeiben értekezletet tart, amelyen megbeszélnek azokat a módokat, amelyek a már nagyon is érezhetővé vált hiány pótlására vezetnek. Az értekezleten, mint halljuk, indítványozni fogják, hogy az új uteza a Kossuth-uteza meghosszabbításaként rendezessék. Az értekezlet megállapodásai, amelyeket egy küldöttség nyomban a polgármester elé terjeszt, a

mében pedig fenyegető hang rikant föl egy láthatatlan valaki ellen. Másnap reggel Róza levelet irt férjének, melyben panaszkodott, hogy nagyon rosszul aludt. „Mára is unatkozom, hogy miért nem láthatlak, irta végül; adj mentőt előbb légyottot... Minden jól megy, a mama hizeleg; nem tudom mi baja, de azt hiszem tőri a fejét valamin...“

Harmadnap mulva Laumiérené hosszú beszédet intézett leányához, melyben bebizonyította, hogy Rivalz csupa gonoszság, Róza csak hitte, hogy boldog azzal a szörnyeteggel, pedig nem az: három év óta nem volt boldogtalanabb asszony a világon mint ő; ideje volt, hogy végre fölnyitja a szemét, megismerte annak az embernek a viseletét, a ki őt oly méltatlanul megcsalja. Róza elnevette magát s vitatkozni kezdett. Ő biztos Alfréd felől. De hirtelen észrevette, hogy egy pillanatra kiesett a szerepéből, azért később gyöngye tagadással ellenkezett. De hát nem jutott e végre oda, hogy maga is megdöbbsen anyja főfedezésétől, nyugtalanodni rémülni kezdett? ... Hátha mégis igaz volna, a mit anyja olyan bizonyosan állít. Ha Alfréd csak azért távolította el Párisból... Amde e rut gondolatokat rögtön eloszlatja az a levél, melyet két óra mulva a postán talált. Rivalz gyöngéd szerelmtől sugárzó levelet irt neki, melynek lapjai csak úgy dagadtak a csóktól.

— Szegény fiam! — szolt magában egy nagyot sóhajva. — Es ha meggondolom, hogy mit beszélt anyám! Valami balga gondolat ötlött eszébe, mert elnevette magát s keblébe rejtette a levelet.

Az ezredesné ezalatt ördögi tervet koholt. Rászédve öt eleven képzelete és zsémbes természetét, meg az a kis története is, melyet leánya mondott el neki s melynek minden szavában hitt, minden töprengés nélkül jutott rá arra a meggyőződésre, hogy Rivalz csakugyan olyan fekete lélek, mint a miyennek magának lefejtette. Most már nem elégedett meg azzal, hogy megszabadítsa Rózákat ilyen gonosz férjtől, hanem tudni skarta azokat a súlyos bűnöket is melyek Alfréd neje ellen vétkezett. Laumiérené megbizta egyik öreg inasát, a kit Párisban hagyott, hogy kémelje ki vejet. Ennek az embernek első hírei megdöbbsentők voltak. Rivalz ur maga viszi a leveleit a postára, ott mindennap poste restante leveleket kap, melyeket szeneve-

hétfői városi közgyűlés elé már konkrét indítványképen kerülnek.

— Országos sörárpa-kiállítás és vásár. Az országos magyar gazdasági egyesület folyó évi szeptember hó 20—30-ig terjedő időközben Budapesten, közteleki helyiségében Országos sörárpa-kiállítást és ezzel kapcsolatban arpa vásárt tart. A kiállításra 50 kgr. arpa küldendő be, a mely árpamennyiség egyszersmind vásári célra es az idei külföldi kiállításokra is szolgál. Az 50 kgr. minta 3 fut 50 krét váltatik meg a termelőtől. A legjobbnak talált sörárpa között állami arany, ezüst és bronzérmek osztatnak ki. A kiállításra mintákat szeptember 1-ig lehet beküldeni. Ezentul érkező minták kiállításra nem bocsátatnak. Tekintettel arra, hogy a sörárpa-termés az idén nálunk általában gyengén, a külföld jelesebb sörárpa vidékein pedig még rosszabbul sikerült, az országos magyar gazdasági egyesület arra figyelmezteti a gazdákat, hogy az idén a közepes minőségű sörárpa is érdemes kiállításra küldeni, mert a kedvezőtlen termés eredmény folytán ennek is jó ára lesz, sőt külföldi kereslet tárgyát fogja képezni. A kiállításnak főcélja pedig az, hogy a magyar sörárpa a figyelmet a külföldön is felhívja, s annak minél előnyösebb értékesítését előmozdítsa. A mintaküldeményekhez csatolandó bejelentési ívs a kiállítás tervezete megszerezhető az országos magyar gazdasági egyesület titkári hivatalától. (Budapest, Köztelek).

— Nagybeeskerek egészsége. Dr. Haidegger Lajos v. főorvos jelentése szerint városunk közegészségügyi állapota a múlt hónapban a június havihöz viszonyítva általában kedvezőbb volt, amennyiben általános betegedés és halálozás, valamint a hevenyrágályos megbetegedések száma csekélyebb volt. A hevenyrágályos kórok csak igen szóróványosan fordultak elő. A jelentés egyéb adatai a következők:

Julius hónapban született 80, meghalt 64, és pedig 7 éven alól 41, 7 éven felül 23 a következő halálokkal: Vörhenyben 1, himlőben 1, ronsoló toroklobban 1, gyermekági lázban 1, agyvérőmiényben 1, rángásokban 8, tüdőlobban 2, tüdőgümő és sorvadásban 9, bélhurut és lobban 15, veselőb és Brighth-kórbán 2, veselőtett gyengesség és akathibában 5, agyorkban 4, gyilkosság folytán 2, öngyilkosság következtében 1, egyéb természetes halálokból 11.

délyes figyelemmel olvas; végre Bignonnál egy külön szobát foglalt le szombatra.

Erre a hirre az ezredesné szomszédjához, Lacroix lovastábornokhoz fordult tanácsért. Ez a derék vén katona, a ki régi jó pajtása volt Laumiére ezredesnek s egyidőben gondoka Rivalz Alfrédnek, a kinek ő volt a násznagya is, azt tanácsolta, hogy itt vakmerő támadást kell intézni. Meg kell lépni a bűnösöket, le kell vágni visszavonulási útjukat... Ha a bűntársnőt is ott csipik, annál rosszabb rá nézve. Ugy mint habortuban... Hanem őt elbocsáthatják, becsületszóra, ha megígéri, hogy nem kezd újra... De azt a gonosz fejköt meg kell büntetni, — még pedig példásan. Ők fogják diktálni a fölteleket. Mindenek előtt fenyesen be kell bizonyítani bűnösségét. És a tábornok megszorította az ezredesné kezét, megígérve, hogy egy sorban harczol vele.

Elérkezett a nagy nap. Róza épen ezen a napon ment be délután két órakor Párisba, először azóta, hogy Fontaineblauba kijött, de azt mondta, hogy a kéő esti vonattal visszatér, mert egyik barátjójánál fog bédelni. Laumiérené a tábornokkal nyolc órakor érkezett meg Bignonnhoz. — Rivalz urhoz, a 8 ik számba, szolt a tábornok olyan hangon, a hogy a csapatját szokta vezényelni. A szobarendező ellenvetésére olyan pillantást lövelt szeméből, hogy az ijedten feledkezett meg szokásos titoktartó mesterségéről. Külömben is nyolc óra, meg nem az ideje annak, hogy súlyos hibát kövessen el, ha megnyitja a külső szoba ajtaját, ilyenkor még az ebéd elejen vannak.

— Kit jelentek be? — kérdezte a szobarendező a delceg ermetű, vörös képű urtól, a kinek úgy állt a bajusza, mint a neki szegezett saurony.

— Lacroix tábornok vagyok, harsant meg a kérdezett hangja.

Erre a harsanásra gyöngye sikoltás hangzott a szobában; az ajtó megnyit, de abban a pillanatban egy női ruha suhant be a vörös ablakfüggöny mögé. Az ebéd fel volt találva: két szék áll egymás mellett, az asztalon egy nagy tállal, melyből már jócskán fogyasztottak. A két szék közelletének botrányosságát még fokozta az az egyetlen pohár, mely a két tányér közt állott, felig behűtött pezsgővel.

Laumiérené mindent egy pillantással meglátta. S mikor veje, inkább meglepve, mint za-

— Nyilvános köszönet. Főtisztelendő Szabó Ferencz német-eleméri plébános ur a zichyfalvai iskolának külömféle tudományos szakmunkákból 46 kötetet adományozott, mely nemesszívü adományáért legszívéliesebb háláját és köszönetét fejezi ki Deutsch Mátvás zichyfalvi isk. igazgató.

— Lövészek a színházban. Konstantinápolynak skutárii elővárosában, a színházban augusztus 3. és 4-ike közötti éjjelen óriási riadalom támadt. Ejjeli 2 óra tájban, mikor az előadás vége felé járt, a közönséget két lövés zaja riasztotta meg, melyek Mampré effendit és Edib beyt megsebesítettek. — Mampré effendi előbb pap volt, később török titkosrendőr lett belőle. Ez arra mutat, hogy politikai gyilkosságról van szó. A másik sérült egy vámházi tisztviselő, aki, úgy látszik, a véletlennek áldozata. Mind a kettőnek állapota súlyos. A rendőrök többeket elfogtak, de az igazi tettest eddigelé nem bírták kézrekeríteni.

— Vérengző szolgál Markovics Ella, a merénylő Beresz József áldozata, ma délelőtt a kórházban, a hová a merénylet elkövetése után szállították, meghalt. Beresz állapota szintén súlyosbodott.

— Ellopott elnöki esengetyü. Loptak már minden képzelhető értékes és nem értékes dolgot. Tudósok parókáját, falábakat, régi esernyőket, spirituszba tett különös orrokat, sőt az utóbbi napok krónikája azt is följegyezte, hogy anyóát is elloptak, de hogy egy parlamenti elnök esengetyüjét ellopták volna, még nem halottuk soha. Pedig ez történt tegnapelőtt éjjel a görög fővárosban. A szerdáról csütörtökre virradó éjjelen ugyanis ösmertelen teitsek behatoltak a kamara ülésterembe és elloptak az elnök esengetyüjét, valamint a zöld posztót, mely a kormányelnök asztalkáját fedte. A csengetyüt Budaris volt elnök ajándékozta a kamarának. Az eset hire nagy derűtséget okozott a képviselők körében.

— A nagybeeskereki sakk-kör közgyűlése. A nagybeeskereki sakk kör ez évi szeptember 1-én délután 3 órakor a Herzerkávéházban levő helyiségében rendes évi közgyűlést tart. A közgyűlés tárgysorozata a következő:

1. A választmány évi jelentése.
2. Pénztáros előterjeszti az elmúlt évről való számadást.

varodottan fölkel, hogy köszöntse, ő bosszusan egy elutasító kézműdolgot tett.

— Egy korhelyhez való viselet! szolt méltóságosan; zután rámutatva a rákra, a szarvasgombás pástétomra, a gyöngyöző pezsgőre, hozzá tette: Egy kicsapongó lakomája!

A függöny megrögzött egy kissé, de az ezredesné nem ügyelt rá, annyira elragadta a düh, melyet bőséges kifakadásban öntött ki Rivalz fejére.

Még beszélt volna, ha a függöny el nem kezd mozogni olyan erősen, mintha egy macska ugrálna mögötte. Ugyanakkor éles, szaggatott nevetés tört ki az ablaknál, maga Rivalz is alig tarthatta meg komolyságát.

Az ezredesné hirtelen abbahagyta a lármát, a vörös damaszt nyílásában pedig megjelent egy rettenetesen borzas, szőke fejecske és Róza, rózsásabb színben, mint valaha, csinosabban, mint valah, nevetve szolt ki:

— Bocsánat mama, de már ezt nem állhatom meg.

Kiugrott a függöny mögül s térdre vetette magát a mérges ezredesné előtt.

— Nem maradnál itt, mamám? Van ám még rák s tudom, hogy te is szeretted.

Az ezredesné zsörtölődve hajlott meg leányának körébe előtt és a következő perczen már az avenue de l'Opérán is hallhatták a tábornok rettenetes hangját, mikor harsogta:

— Még két terítéket, pinczér!

Laumiérené még az este visszautazott Fontaineblauba, de csupán a tábornok kíséretében. Hívtá leányát is, de Alfréd olyan olvadékony pillantást vetett rá, melyből nehezen lehetett volna kivenni, hogy mi több benne, az esedéklés-e vagy az ígérlet s Róza azonnal emlékezett rá, hogy reggelre odarendelte a varrónót, tehát benn kell maradnia Párisban. Önökre bízom annak elgondolását, hogy az ezredesné röstelekedett e megmondani a tábornoknak — a ki egyébiránt horkolt a kocsii egyik szögletében, — hogy mit gondol az ilyen viselkedés ildomtalanóságáról.

Fél év mulva az ezredesné már megbékélve, ismert együtt üldögélt leányával. Rivalzné chaise longue-ra dölve, horgoló tüjével egy kis fejkötőn dolgoztatott s elérékenyülve tekingetett arra a kis takaróra, mely nemsokára a legkedvesebb fejcskét fogja borítani.

— Ugy-e, látod most már mama; szolt a fiatal asszony, mennyire rágalmaztad a szegény Alfrédet!

3. Az 1895-96. évi költségvetés.
4. A régi tisztikar és választmány felmentése.
5. Az új tisztikar és választmány választása.
6. Indítványok tárgyalása.

— Gyilkos apa. Czernyáról értesítik lapunkat, hogy Szabó Pál ottani gazdaember fiával, Mátyással f. hó 11-én valami felett össze-szólközött. Az apa fia ellenmondására annyira feldühödött, hogy egy a kezégyébe került kaszával oly súlyos csapást mért fiára, hogy ez menten összerogyott. Az éles faszal balfelől a bordák közé hatolt és belsőleg is súlyos sérüléseket okozott a fiatal Szabó testében, a kinek felgyógyulásához az ottani orvosnak jelentése szerint kevés a remény.

— Villamos vasut Temesvárott. Temesvárról írják, hogy az ottani közuti vaspálya ügye újabb és öröndetes fordulatot vett. A nehézkes tárgyalások, melyek a lóvasut átalakítását és a vágányok kiterjesztését előzták, újabb és újabb nehézségeket gördítettek az amugy is bonyodalmas ügy elé, melynek fejlesztése csak tanulmányokat és problémákat eredményezett. Baader Henrik közuti vaspálya-társasági igazgató tegnap beadványt intézett a városi tanácshoz, melyben kijelenti, hogy a társaság nemcsak hogy hajlandó a meglévő vonalokat villamos vasuti közlekedésre berendezni, hanem azokat a lehető legtágabb értelemben kibővíteni és újabb vonalakat létesíteni is köteletségének tartja azon esetben, ha a városi törvényhatóság erre az engedélyt kieszakozli a az ügyet a maga részéről is pártolja. A telep felállítását a gyárvárosi Magyar-féle uszodával szemben levő Szubolyasza torkolata mellett tervezik, s e célból a városos intézett beadványban a szükséges teleknek vétel átján leendő átengedését kéri. Dr. Telbisz Károly kir. tanácsos, polgármester pártolól foglalt állást az ügy mellett.

— Szerencsétlenség a cséplésnél. Szajánban Szamek Illés szállásán e hó 9-én Vastag Antal munkás saját vigyázatlansága folytán a cséplőgép dobjába került, a mely bal lábát teljesen szétroncsolta. A súlyosan megsérültet a nagy kikindai közkórházba szállították, hol Dr. Lipner kórházi orvos a szerencsétlen ember lábát amputálta.

— A pálinka. Pekó András padéi lakosnak a pálinka volt üdvössége és a nap minden szakában ott volt közelében a butykos. Hozzá tartozói figyelmeztették a veszedelmes következményekre, de ő nem hallgatott a jó tanácsokra. Lassanként egész vagyona lecsuszott a garaton és családját a tönk szélére juttatta, a pálinka pedig elvette az esztét. Az alkohol teljesen megrontotta a szervezetét és Pekó András megőrült. Üldöztetési mániában szenved és maga is folyton gyilkolni akar. Tegnap bezárolították a nagybecskereki közkórházba megfigyelés végett és innen a tábolydába került.

Törvényszék.

Agyonlőtt cigányleány. Elénk emlékeztében van még olvasóinknak Ravin Maricza cigányleány esete, kit Tardin Fülöp császár ez év május 23-án Daun Gyula komlókerjében revolverrel lelőtt, mire a haldokló cigányleány vérrokonai előrontottak és a testvér életének kioltóját véresre verték.

Ez ügyben ma volt a végtárgyalás, melyen Kövér Lajos törvényszéki bíró elnököl, a vádat vezető dr. Milassin Kálmán kir. ügyész képviselte. Tardint, ki szándékos emberölés bűntettével volt vádolva, dr. Demkó Endre, mint hivatalból kirendelt védő védelmezte. Ravin testvérek ellen súlyos testi sértés vádja forog fenn és nem volt védőjük. A leány apja, idősb Ravin Milos kihallgatása után kihallgatták Tardint, ki most mást vallott, mint annak idején a vizsgálóbírónál. Kijelentette, hogy fegyvere véletlenül sült el és talalta el a leányt, ki összerogyott és csakhamar kiadta lelkét. A lövés zajára futottak össze a leány rokonai és letéperték őt a földre, elvették tőle a pisztolyt és összeverték. Ezután kihallgatták a cigányokat, kik — egy kivételével — tettöket nem tagadják. Ravin Laci azonban azt állítja, hogy ő nem bántotta a gyilkost. Felolvasták ezután az orvosi látleletet, a mely konstatálja hogy a leány halálát agyoncsolás okozta, végül Martinovics József eskü alatt tett vallomását, mely után az elnök a bizonyító eljárást befejeztnek nyilvánította. Ezután megkérdezte az elnök első rendű vádlottat:

— Az okozott sebekért kíván-e kártérítést?

— Ha a törvényszék szabadon ereszt, úgy nem kívánok. (Hosszas cserültőség.)

Erre dr. Milassin Kálmán tartotta meg vádbeszédét és kimutatti igyekezett, hogy a vádlott akkor mondta a valót, mikor a vizsgálóbíró előtt állott és mostani kapkodása tartalmazza a valótlanokat. A bizonyító eljárásból bebizonyítva látja a szándékos emberölést ezért Tardin Fülöpöt a büntető törvénykönyv 279. §-a szerint kéri bűnösnek kimondani. A cigányokat, a 92. § alkalmazásával a lehető legenyhebben kéri sújtani, mivel nem kevés jogosultságot és lelektanni indokot talál abban, hogy a rokonok növértük halálújsájára megrohanták a tettest, Ezután dr. Demkó Endre mondta el határos védő beszédét, mely főképen oda irányult, hogy kimutassa, miszerint Tardin gondatlanságból követte el tettét, hisz a cigányokkal soha semmi nemü viszályban nem állott, a pisztolyt tehát csak azért tartotta kezében, hogy elijessze a kertbe járó cigányleányokat. Felsorolja az enyhi ő körülményeket, védenoze iszakosságát, büntetlen előéletét, végül a 290. §-ba ütköző és gondatlanságból elkövetett emberölés végett kéri kimondatni az ítéletet.

A törvényszék Tardin Fülöpöt a 290. §-ba ütköző gondatlanságból elkövetett emberölés miatt találván bűnösnek, két és fél évi fegyházra ítélte, melyből 3 hónapot a vizsgálati fogságból kitöltöttnek vett. Tardint ideiglenesen szabadlábra helyezték. A cigányokat, kik közül Ravin Laci felmentette öt forint fő és öt forint mellékbüntetésre ítélte. Tardin és ügyvédje felebezett, a vádló is, utóbbi a büntetés súlyosbitására. A cigányok nem voltak megelegetve elíteltésséssel, míg az ügyész megnyugodott.

Táviratok.

A negyedmiliós postalopás.

Budapest, aug. 17. (A „Torontál” eredeti távirata.) Subisich József, a negyedmiliós postalopás egyik tettese azt vallotta, hogy mikor a Dunán volt egy ladikon a pénzzel, nagy izgatottságában csak 140000 forintot vett ki a posztakisztlból, százezret pedig elsüllyesztett. A postakincstár beadta a törvényszékhez a keresetet, melyben az ellopott 240000 forint és járulékaiknak odaitélését kéri Csombor, Subisich és Zsengeller Zsuzsanna ellen, egyben biztosítási végrehajtásért is folyamodott Csombor és a vele vadházasságban élő Zsengeller Zsuzsanna ellen. A budapesti kir. törvényszék elrendelte a végrehajtást a volt fogadós ellen, de Zsengellerre vonatkozólag elutasította, mert nincs igazolva, hogy a lopásból eredt haszonból Zsengeller Zsuzsanna is részesült.

Natalia és Sándor uton.

Budapest, aug. 17. (A „Torontál” eredeti távirata.) Belgrádból sürgönyzik, hogy Sándor király és Natalia exkirálynő Budapestet át Bécsbe utazott. A király anyja Biarritzba megy, míg Sándor apjához utazik Luceanba.

Nemetek kegyelete — Franciaországban.

Budapest, aug. 17. (A „Torontál” eredeti távirata.) Mars la Toursból telegrafálják, hogy száz német veterán francia földre lépett, hogy megkoszorúzzák a francziák elleni háboruban elesett német katonák sírját. A francziák az érkezőket szívélyesen és barátságosan fogadták és vagy tizezren vettek részt az eseményekért tartott gyászmisén.

Meghíusult fuzió.

Budapest, aug. 17. (A „Torontál” eredeti távirata.) Szófiából sürgönyzik, hogy Stambulov volt pártjának a másik ellenzéki párttal megkísérelt egyesítése meghíusult, mivel Petkov, kinek az új párt vezetését felajánlották, ezt el nem fogadta, sőt a politikai életből egyáltalában megváltik.

VASUT-ÜGYEK.

Magyar királyi államvasutak.

Az 1895. évi VII. t. cz. alapján megépítendő Székely-vasutak Szepsy Szent György — Csíkszeredai vonalán végrehajtandó építési munkákra a magy. kir. államvasutak igazgatósága már a legközelebbi időben nyilvános versenyt fog hirdetni, mely alkalommal az ajánlatok benyújtására csak rövidebb határidő lesz kitűzve.

Ez okból vállalkozni szándékozók felkértenek, hogy a szóban forgó vonalat már most tekintsék meg; megjegyezvén, hogy a vonalnak tájékozást nyújtó átnézeti hossz-szelvénye a magy. kir. államvasutak központi tervtárában VI. Terékút 56. sz. I. emelet) 3 frt szóval három forintért megvehető.

A vonal vezetésére valamint a vonalon teljesített talajkutató munkáinak eredményére vonatkozólag a nyomjelző kirendeltség (Budapest, VIII. Lövöldetér 2 ik szám I. em.) és annak Szepsi Szent Györgyön levő közlege ad felvilágosítást.

Budapest, 1895. évi július hó 2.

Az igazgatóság.

(Utányomás nem díjaztatik.)

Nyilttér.*

Nyilvános köszönet.

Forrón szeretett férjemnek Bujkovszky Gusztáv lajosfalvi ág. ev. alesperesnek gyászos elhunyt alkalmából fogadják mindazok nyilvánosan köszönetemet, a kik a drága halott földi maradványainak utolsó útjánál jelenléttükkel neki a végtiszességet megadni, vagy akár szóbeli, akár írásbeli részvétnyilatkozataikkal fájdalunkat enyhíteni igyekeztek.

Kelt Lajosfalván, 1895. aug. 14.

özv. Bujkovszky Gusztávné.

*) Az e rovat alatti közlöttekért nem vállal felelősséget a szerk.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájler Lajos.

Helyettes szerkesztő: Kabos Bertalan.

Hirdetések.

1098. szám 895.

Czrepaja község előljáróságától.

Pályázati hirdetmény.

Czrepaja községében az óvónői állás leköszönes folytán üresedésbe jövén, felhivatnak mindazon képesített óvónők, kik ezen 300 frt évi fizetés, 3 öl kemény tűzifa, és szabad lakással egybekötött állást elnyerni óhajtják, miszerint kellően felszerelt folyamodványukat f. évi szeptember hó 1-en alulírott községi előljáróságához nyújtásák be.

A megválasztandó óvónőtől megkivánatnak, hogy a magyar nyelven kívül némi-leg szerbül is beszéljen.

Kelt Czrepaján, 1845. évi július hó 31-én.

(608-11)

A község előljárósága.

1204. 1895.

Szerb-Ellemér község előljáróságától.

Pályázat.

Szerb-Ellemér községében rendszerezett és 300 frt évi fizetés, szabad lakás, 400 öl házi kerttel és 2 öl kemény tűzifa élvezetével egybekötött óvónői állásra ezennel pályázat hirdettetik.

Felhivatnak mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényüket folyó évi szeptember hó 15-éig alulírott község előljáróihoz nyújtásák be.

Kelt Szerb-Elleméren 1895. évi augusztus hó 10-én.

Mesterovics,
jegyző,

(616-3.1)

Iszakov Misa,
bíró,

**Az Alkotmány-utczában
2 szép utczai lakás**

foljó évi november hó 1-sejétől kiadó.
Bővebbet

(613-x2) **Fuchs Sándornál.**

A Hunyadi-utca 616. és 619. sz.
házban két szép nagy

utczai lakás

ez évi november hó elsejétől kiadó.

Bővebbet **Stagelschmidt János**
urnál. (572-7.7)

Kitűnő **makkoztatást** (sertéshizla-
lást) darabonként és havonta **50 kraj-**
czárért ajánl

(597-33) **Eckstein József,**
Szeferin, u. p. Glogon.

Vaskereskedősegéd,

18-20 éves fiatal ember, f. é. szeptember
hó 1-jével felvétetik.

Czim e lap kiadóhivatalában. (623-1.1)

4929. évi 1894.

Árverési hirdetés.

A perlaszi kir. járásbíróság mint
tlkvi hatóság részéről ezennel közhírré té-
tetik, hogy **Simonich Zsigmond** nbecskereki
lakos végrehajthatónak **Wuicsin Kósza** ugy
is mint kk. Wuicsin Danicza és Mácza
gyámja és Wuicsin Szószó perlaszi lako-
sok végrehajthatást szenvedettek elleni 82
frt 15 kr tőkekövetelés, ennek 1892. évi
augusztus hó 17. napjától járó 6% kama-
tai, 16 frt eddigi, 5 frt 92 kr megállapi-
tott jelenlegi és még felmerülendő költsé-
gek kielégítése végett 1895. évi szeptember
hó 4. napjának d. e. 9 órakor a kir. járás-
bíróóság telekkönyvi hivatalában, az ezen
kir. járásbíróóság területén fekvő Perlasz
községi 1664. sz. tlkvb. foglalt követ-
kező ingatlanok u. m. 1) 294. sz. ház és 200
□ öl házhely, 420 frt, 2) ugyanott 94. hrsz.
375 □ öl II-ik dűlőben szántó 36 frt
ezennel megállapított kikiáltási ár mellett
külön-külön el fog árvereztetni; ekko-
rán magasabb ígérlet hiányában a kikiáltási
áron alul is el fog adatni.

A venni szándékozók kötelesek a ki-
kiáltási árnak 10% készpénzben, vagy
óvadékképesnek nyilvánított értékpapirok-
ban bánatpénzüi letenni.

A kir. járásbíróóság tlkvi osztálya Per-
laszon 1895. évi június hó 19 én.

(621-1.1) **Bányász,**
kir. aljárásbíró.

Hirdetés.

Ifj. Steyer Péter és ifj. Steyer Péterné
nagybecskereki lakosoknak a nagybecske-
reki határban levő, mintegy 25 holdnyi
ingatlanai az 1895-1896. gazdasági évre
alóliirt zárgondnok által haszonbérbe adatnak.

Felhivatnak ennél fogva mindazok, kik
ezen ingatlanokat haszonbérbe venni óhajt-
ják, hogy e célból alóliirt zárgondnokhoz
forduljanak.

(625-1.1) **Szabó János.**

Első rangú circo.

Sürgöny!

Grand

CIRCUS WOLLNER

E napokban érkezik a 60 elsőrangú művész és művésznőből
álló lovardatársulat, mely 35 különféle faju lóval és saját zene-
karral rendelkezik.

Bővebbet a falragaszok.

WOLLNER TESTVÉREK,
circus-igazgatók.

(623-1.1)

Első rangú circo.

Első rangú circo.

SCHLICK féle vasöntede- és gépgyar részvenytársaság
BUDAPESTEN.

Gyár és Irodák: VI. ker., külső váci ut 29-35. Városi iroda és raktár: Podmaniczky-utca 14.

Gőz- és járgány cséplő-készületek,
számos első díjjal kitüntetve. SCHLICK-féle szab. 2 és 3 vasu ekék,
mélyítő és egytetemes acél-ekék,
eredeti SCHLICK- és VIDATS-féle
egyvasu ekék, talajmivelő eszközök
valamint
Schlik-féle szab. „HALADÁS” sorbavető gép



Takarmánykészítő gépek, durálók, őrlőmalmok és min-
denemű gazdasági gépek. Eredeti amerikai kéveköto és
marokrakó arató-gépek és fűkasztó-gépek, szállítható
mezei vasutak stb.

Előnyös fizetési feltételek. Legjutányosabb árak.
Arjegyzekek ingyen és bérmentve. (333-12.9)

!PÉNZ!
földekre és házakra
a legolcsóbb kamatok mellett
a legkisebb összegtől a legmagasabbig közvetítetik.
A visszafizetés tetszés és tehetség szerint történhetik.
Pontos és gyors keresztülvezetés felett mindenki meggyőződve lehet és szolgálak
minden e szakmába vágó felvilágosítással bérmentve.
Együttal ajánlom magamat mindennemű állami és magánors-jegyek, arany
és ezüst pénzek, idegen bankjegyek méltányos bevasaralása és eladására.
nemkülönb. mindennemű szelvények beváltására. 141-20.19

Igérvények minden huzásra.
Részletlevelek valamennyi sorsjegyekről.
I. nagybecskereki váltó- és bizományi üzlet
Kadelsburger L.

A világ legkönnyebb járasu gépe.
„Phänomen-Rover“
„A steyeri osztr. fegyvergyár
kétkerékűje”, „Stephanie-
Rover”. „Debry-Rover”.



Csak
elsőrendű gyártmányok
Novák J. C.-nél
Nagybecskereken,
a fenti gyárak délmagyarországi képvise-
lőjénél.

Mindennemű kellékek, u. m.: nyergek, csengetyűk, olajozók, gummicsovek, stb. dus választékban.
Javítások pontosan eszközöltetnek.

479-15.3